WEEKBLAD

PEP

Nr. 38 [illegible] Sept. 1967
35 ct. per week, losse nrs. 45 ct.
Voor België 7 F.

NIEUW!
BLUEBERRY
in
Storm over het Westen

(pag. 4-5)

HOOR 'NS Deze Week

Blueberry IS EEN IN **FORT NAVAJO** GELEGERDE LUITENANT VAN DE AMERIKAANSE CAVALERIE. COMMANDANT VAN FORT NAVAJO IS **MAJOOR BASCOM** EEN FANATIEKE INDIANENHATER DIE EEN CONFLICT DOET ONTSTAAN, WAARVAN DE GEVOLGEN NOG NIET ZIJN TE OVERZIEN. VOLG DE ADEMBENEMENDE AVONTUREN VAN INDIANEN, BLAUWE JASSEN EN LUITENANT BLUEBERRY IN

OPpeppers

In de New York Daily News stond de volgende advertentie: Alan, kom weer naar huis. Alles is vergeven en vergeten. Je hoeft je haar niet te laten knippen.

Een Engelse beeldhouwer kreeg eindelijk van het gemeentebestuur van Arpington toestemming een eigen atelier te bouwen. Op voorwaarde echter dat hij geen lawaai zou maken en geen steen of hout zou benutten om beelden te maken.

Uit de gevangenis van Toledo in de Amerikaanse staat Ohio ontsnapten tien gedetineerden tegelijk. Kort na hun ontsnapping werd de directeur opgebeld. Het telefoontje kwam van een van de ontsnapte gevangenen, die belangstellend informeerde of er al iemand gepakt was.

James Martin spande prikkeldraad om zijn weiden en ontdekte dat de nieuwe garage van zijn buurman meer dan een meter op zijn gebied stond. Martin boorde twee gaten in de garage en trok daar het prikkeldraad doorheen.

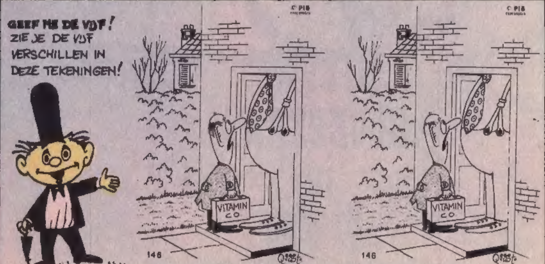
WIEDES NOGAL WIEDES NOGAL WIEDES

MAGISCH VIERKANT
HORIZONTAAL EN VERTICAAL DEZELFDE WOORDEN INVULLEN.

1	2	3	4
2			
3			
4			

1. SCHREDE
2. KLEDINGSTUK
3. VERVOERMIDDEL
4. SCHAAKSTUK

Dat moet ik Pep schrijven

DREIGBRIEF

Lieve PEP, dit is een dreigbrief! Als we nou nie gauw onze vrienden Clifton, Chlorophyl en Asterix terugkrijgen, dan zeggen we ons abonnement op. Da wel!!!! Wij menen dit!
Leerlingen van: Koninklijke Militaire Academie, Academie voor Industriële Vormgeving, Katholieke Akademie voor Lichamelijke Opvoeding, Koninklijke Akademie voor Kunst en Vormgeving, Autotechnische School afd. H.T.S., Van der Putlyceum, Maria Mediatrix Koningshof M.S.S., Katholieke Sociale Akademie en ons moeder.

DERTIG

Ik vind dat G. Stavast uit PEP 15 zijn mond maar moet houden over het feit dat PEP niet het beste blad is. PEP is wel het beste blad. Ik was een keer in een winkel bij ons in de buurt en daar lagen wel dertig PEPs. Een paar dagen later lagen er nog maar drie! PEP is om te stelen!

Jos Wolthuis, Hengelo

In PEP 25 stond een artikel over treinen van de toekomst. Bij een bepaalde trein stond dat twee horizontale wielen langs een U-balk lopen. Ik wil u erop wijzen dat deze balk geen U-balk is, maar een I- of dubbele T-balk. Verder zou ik u erop attent willen maken dat de trein met luchtbanden geen ontwerp van de laatste jaren is. In 1947 reeds maakte een trein met luchtbanden (ontworpen door de Michelin-bandenfabrieken) zijn eerste proefrit. Ik vind dat PEP een beetje zorgvuldiger om moet springen met namen van materialen en gegevens.

H. Visser, Doetinchem

VOLWASSEN

In uw zeer interessante artikel over de Grote Prijs van Nederland stond dat Clarks stormachtige carrière thans iets lijkt te zijn uitgeraasd. Dat geloof ik niet. Dat hij vorig jaar geen kampioen geworden is, ligt volgens mij alleen aan de hopeloze motor van B.R.M., die ze gelukkig slechts voor één seizoen hoefden te gebruiken. De oude Coventry Climax was een uitstekende motor, getuige Clarks wereldtitels. Nu hebben ze een Fordmotor en die heeft zich 4 juni uitstekend gehouden. Als de Fordmotor eenmaal volwassen is, weet ik bijna zeker dat Jimmy nog eens wereldkampioen wordt.

H. F. van de Kooi, Sneek

RAAR

Ik wil graag vragen waarom Jean-Pierre van ,de achtste man' op bladzijde 8 in PEP 24 het laatste plaatje zo raar kijkt. Net of hij ergens bang voor is! Hij zegt anders alleen maar: „Een contract waardoor zij zich verplichten gedurende vijf jaar uitsluitend de belangen van de Vaillantefabrieken te verdedigen." Waarom deed de tekenaar dat?

Jan Booster, Hoogkerk (Gr.)

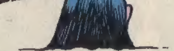
ELFTAL

Hier volgt een mededeling aan alle meisjes uit Nijmegen die iets van voetballen kunnen. Wie zou er mee willen doen? Meisjes van boven de tien jaar kunnen zich melden bij M. Sip, Beverweg 57, Hatert-Nijmegen-Z. Wij willen graag een meisjeselftal oprichten. Wie zich niet persoonlijk kan aanmelden, kan brieven richten aan

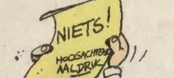
Trudie Reijnen, Beemdstraat 43, Nijmegen-Z.

ZIELIG

Zorro was een schot in de roos, maar Batman kunt u beter uit PEP verwijderen. Die verhalen zijn stompzinnig en helemaal niet spannend. Zorro is een meer dan goede vervanger voor dat zielige vleermuismannetje.

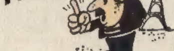
B. Kaal, Amersfoort

Ik wil even ingaan op een brief van Aaldrik Kap. Die wist zeker niets te schrijven en ging toen een brief uit een PEP van een jaar geleden halen. Als hij niets weet te schrijven, laat hem dan eerlijk vertellen: „Ik weet niets te schrijven, maar ik kom graag in PEP te staan."

Aad van Orden, Wageningen

FRANS

Hier komt nog een commentaartje van mijn zijde op het stukje van H. Brugman in PEP 24. Hij schrijft dat Caesar helemaal geen Fransman is en dus ook geen Frans sprak. Hierin heeft hij gelijk. Maar ik wil even opmerken, dat hij, als hij mijn stukje goed gelezen zou hebben, ook had moeten merken dat ik niet over het Frans van Caesar heb gesproken, maar dat ik het Frans van Bruno van der Top wilde verbeteren!

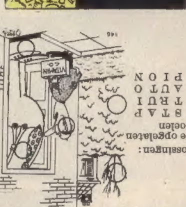
G. van Kuijk, Goirle

FLIPPIE FLINK

PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. Abonnementsprijs voor Nederland 35 cent per week of f 4.55 per 13 nummers; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 45 cent. Telefoonnummer voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729788. Girobetaling: indien U het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die U wordt toegezonden. Adresverandering drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, Amsterdam.

LUITENANT BLUEBERRY

De commandant van Fort Navajo is door een ratelslang gebeten en zijn plaats wordt ingenomen door majoor Bascom, een fanatieke Indianenhater. Tijdens een vredesconferentie laat hij een aantal opperhoofden verraderlijk gevangen nemen. De Indianen zijn nu op wraak belust.

BOVEN DE PRAIRIES EN OVER DE KAMMEN VAN HET GEBERGTE WOLKEN ONHEILSPELLENDE ROOKSIGNALEN, TIENTALLEN TAMTAMS WEKKEN DE APACHENSTAMMEN OP TEN STRIJDE, KRIJGERS BESCHILDEREN ZICH MET OORLOGSKLEUREN, DE STRIJDBIJL WORDT OPGEGRAVEN! DE DAPPERE OPPERHOOFDEN VAN DE NAVAJO'S EN DE MESCALEROS, VAN DE ACOMA'S, DE ZUNI'S EN TONTO'S BELEGGEN EEN POW-POW, DIE ONDER LEIDING VAN HET DAPPERSTE DER OPPERHOOFDEN, COCHISE, IN ZIJN KAMP IN DE SIERRA DE MOGOLLON GEHOUDEN WORDT...

DAPPERE BROEDERS! EERST HEBBEN DE BLAUWE JASSEN ONZE BESTE JACHTVELDEN AFGENOMEN... TOEN WERDEN DE DAPPERSTE OPPERHOOFDEN UITGENODIGD OM TE ONDERHANDELEN... DE BLAUWE JASSEN ZOUDEN NIEMAND GEVANGEN NEMEN...

STORM OVER 'T WESTEN

TEKST: J.M. CHARLIER TEK. J. GIRAUD

door
AIDANS
TOENGA EN DE

DE WERPSPIESEN VAN XAM EN TOENGA TREF-FEN DOEL ! IN EEN FLITSENDSNELLE REACTIE WETEN ZE HET MONSTER TE ONTWIJKEN...

DOL VAN PIJN EN VERBLIND DOOR BLOED KEERT HET RAZENDE BEEST ZICH NAAR OHAMA EN NOEN...

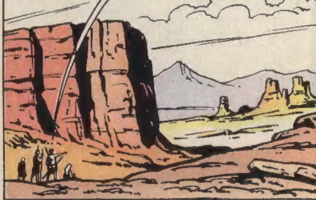

MAAR ARAM REAGEERT INSTINCTIEF...

DE TIJGER KLAUWT ZICH VAST IN DE RUG VAN HET VERSCHRIKKELIJKE DIER, DAT ZICH WANHOPIG VERZET...

HET MONSTER GAAT ER VANDOOR! MAAR MISSCHIEN KOMT HET TERUG! NOEN MOET ZIJN TIJGER ROEPEN!

HET ONDIER LAAT ZICH NIET MEER ZIEN...

WE MOETEN DE BERGEN ZOVEEL MOGELIJK DOOR OPEN TERREIN ZIEN TE BEREIKEN! HET ZAL EEN LANGE WEG WORDEN, MAAR WE LOPEN DAN GEEN KANS BIJ VERRASSING OVERVALLEN TE WORDEN!

EN HET GROEPJE ZET ZIJN TOCHT VOORT, DOOR EEN ANGSTAANJAGEND LANDSCHAP, BEDREIGD DOOR GEHEIMZINNIGE EN REUSACHTIGE GEVAREN...

...BEDREIGD DOOR DE WRAAKZUCHTIGE NOHAKS, DE WREDE GROTBEWONERS, DIE HUN SPOOR WEER HEBBEN OPGENOMEN

STRIJD DER GEWELDENAREN !!

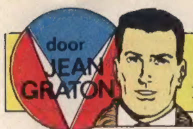

WORDT VERVOLGD

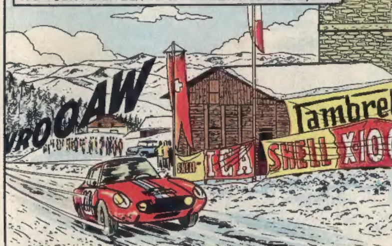
MICHEL VAILLANT

DE

Na een lange, intense training acht Michel zijn pupillen rijp om aan wedstrijden te gaan deelnemen. Hij besluit om beurten met een van zijn leerlingen te gaan meerijden, te beginnen met Nicolas.

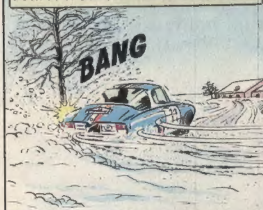

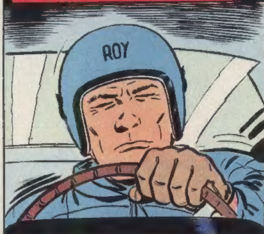
8STE MAN

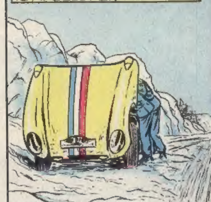

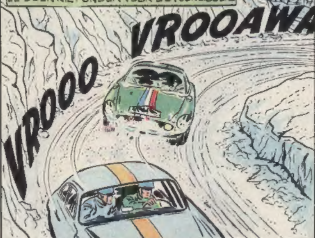

WORDT VERVOLGD

WI

Tijdens de fatale race in Francorchamps van 23 juli reed Wim Loos zonder veiligheidsgordels in een voor hem vreemde Alfa Romeo GTA. Misschien zijn de mistflarden hem noodlottig geworden, misschien ook schrok hij van het zwaailicht van de ambulance die stond opgesteld bij het autowrak van de Belgische coureur Eric de Keyn, die kort voor hem uit dezelfde bocht vloog. Wim Loos verloor de macht over het stuur, zijn wagen sloeg over de kop en belandde rechts buiten de baan. Loos werd uit de Alfa geslingerd, liep zware verwondingen op en overleed tijdens het vervoer per helikopter naar het ziekenhuis. Rob Slotemaker stelt veiligheidsriemen voor al zijn coureurs verplicht: als Loos in een Alfa van Slotemaker zou hebben gereden, was hij niet uit de wagen geslingerd en had hij het ongeluk wellicht overleefd.

Wim Loos was de zoon van een employé op de watertoren van Zandvoort. Al op elfjarige leeftijd scharrelde hij rond bij de toen juist opgerichte slipschool van ex-straaljagerpiloot Rob Slotemaker. Meteen na het behalen van zijn mulodiploma solliciteerde hij bij Slotemaker, die de jeugdige Loos onder zijn hoede nam. Na zijn achttiende verjaardag reed hij een seizoen voor het Racing Team Holland, waarin hij met een BMW 1800 Tisa Nederlands kampioen werd in de 1600- tot 2000-cc-klasse. Het jaar daarop richtte Rob Slotemaker samen met Wim Loos zijn eigen racing team op. Loos prolongeerde zijn titel. Twee weken voor zijn tragisch verscheiden hadden we nog een vraaggesprek met hem, waarin hij onder meer vertelde dat hij nog nooit een ongeluk had gehad. „Ik heb eens in een Formula-Veetje een gaskabel gebroken en in een BMW heb ik ooit een wiel verloren. Het gebeurde vlak voor de bocht, maar gelukkig was het een binnenwiel, zodat ik de bocht rustig op drie wielen kon nemen."

Ben je ooit bang geweest tijdens een race?

„Als je bang wordt, moet je ogenblikkelijk stoppen! Anders gaat het onherroepelijk fout."

Wat doe je voor de start van een race?

„Ik ontvlucht dan alle goede raadgevers. Voor elke start ben ik namelijk verschrikkelijk nerveus, maar als ik een paar meter gereden heb, is die nervositeit helemaal verdwenen."

Dit bleef er over van de Alfa Romeo waarmee Wim Loos met een snelheid van honderdzestig kilometer per uur uit de bocht vloog, waarbij hij om het leven kwam.

M LOOS

In de slipschool van Rob Slotemaker, vlak bij het circuit van Zandvoort, gaf Wim Loos zijn kennis van de stuurkunst door aan vele leerlingen. Hij beheerste zijn vak, hij maakte nooit een fout. Maar het lot laat zich niet dwingen.

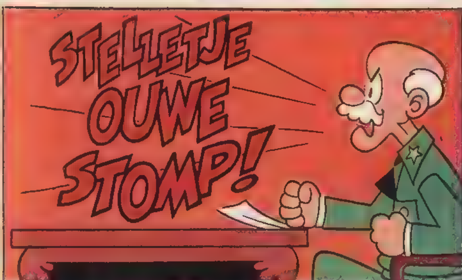
Start van de race (voorste rij van links naar rechts Ben Pon met Porsche 911, Wim Loos en Rob Slotemaker met Alfa Romeo GTA) waarin de tragisch om het leven gekomen Wim Loos de aandacht van Ferrari op zich vestigde: een aantal ronden wist hij de snellere Porsche van Pon achter zich te houden.

Wim Loos, Nederlands meestbelovende autocoureur, was door Franco Lini, de teammanager van Ferrari, uitgenodigd om in Monza en Modena te komen proefrijden in een P-4-sportwagen en in een formule-1-racewagen. Naar aanleiding van deze eervolle uitnodiging had PEP een vraaggesprek met ‚Wimpie' Loos, die voorbestemd leek een grootse carrière als formule-1-racer tegemoet te gaan. De breedgeschouderde, sympathieke Zandvoorter vertelde ons over zijn ambities, over zijn vriend en leermeester Rob Slotemaker, over zijn loopbaan, zijn triomfen en zijn toekomstverwachtingen. Ondanks zijn jeugdige leeftijd beheerste hij het vak als geen ander, hij reed van overwinning naar overwinning, een roemvolle toekomst lag voor hem open. Wij hebben uren met hem gesproken, we fotografeerden hem in de hemelsblauwe Simca's waarmee hij in de slipschool van Slotemaker andere automobilisten leerde hoe ze hun wagen uit een slip van 360 graden kunnen halen, we spraken met hem over de coryfeeën van de racesport, over zijn persoonlijke vriend Jacky Stewart, over Ferrari's en Porsches en over ‚zijn' Alfa Romeo GTA, waarmee hij diverse Nederlandse kampioenschappen in de wacht sleepte. Diep onder de indruk van zijn zekerheid en rust drukten we hem de hand en wensten we hem veel succes toe tijdens zijn testrit voor Ferrari, die eind september had moeten plaatsvinden. Een testrit die voor hem de poort naar internationale roem zou hebben geopend, maar die hij nooit zal rijden. Wim Loos, de onverstoorbaarheid in persoon, die precies wist welke risico's hij kon nemen, die nog nooit een ernstig ongeluk had meegemaakt, heeft zijn laatste race gereden. Hij werd afgevlagd door de dood zelf, definitief en onherroepelijk. Geen toejuichingen, geen triomfen, geen toekomst meer voor coureur Wim Loos. Zijn opmars naar de top werd gestuit door een noodlottig ongeval. In Wim Loos heeft Nederland een groot sportman verloren.

Flippie Flink

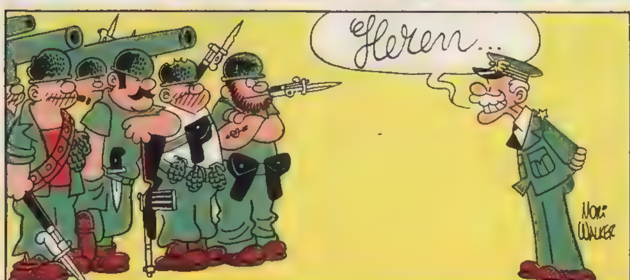

OLIVIER BLUNDER

door **GREG**

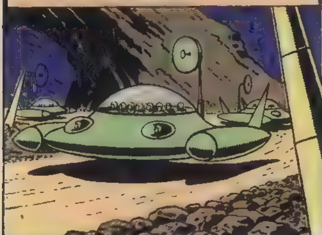

door E. P. JACOBS

BLAKE EN MORTIMER IN HET RAADSEL

Blake en Mortimer zijn met prins Ikaros op weg naar de uiterste grenzen van Atlantis. Vanuit de toren van de gong zien zij een contingent pantserwagens naderen...

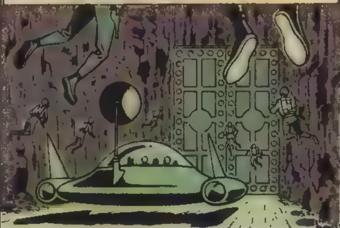

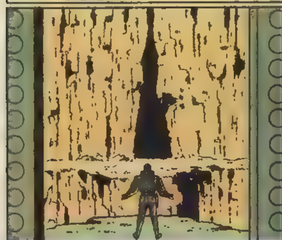

VAN ATLANTIS

WORDT VERVOLGD.

Laatst hebben we de legendarische 'oudjes' van Boeing opnieuw de revue laten passeren: drie- en tweedekkers met pruttelende benzinemotortjes en gespalkte zeildoeken rompen met open cockpit. Wat de Boeingfabrieken vandaag en in de nabije toekomst uit de montagehallen laten rollen, laten we jullie nu zien in dit artikel over

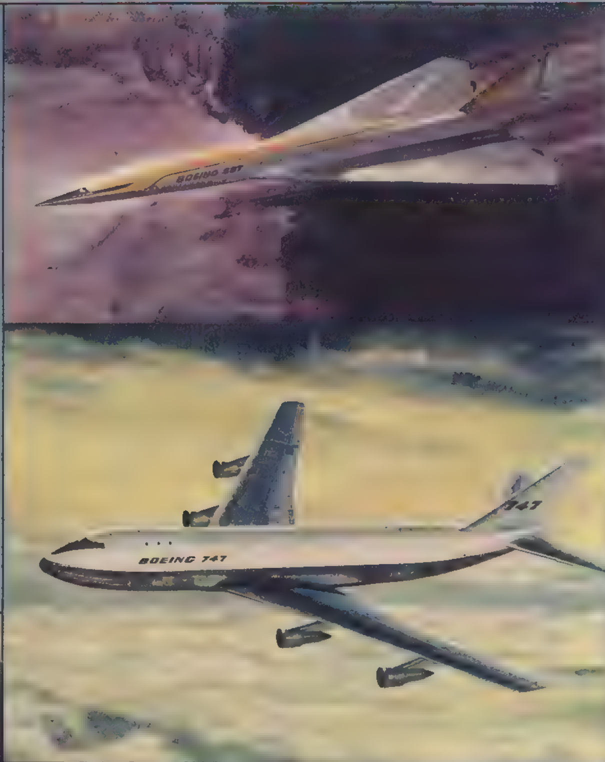
DE BOEINGS VAN MORGEN

DOOR HUGO HOOFTMAN

Afgezien van het feit dat men bij Boeing werkt aan een nieuwe straaljager die men gezamenlijk met Duitsland hoopt te gaan bouwen, zijn het toch vooral de straalverkeersvliegtuigen die ook bij Boeing de toekomst hebben. Op dit moment wordt proefgevlogen met de nieuwste telg uit de Boeing-straalfamilie: de tweemotorige 737, waarvan er al ver over de honderd zijn besteld door luchtvaartmaatschappijen uit vele landen. Een mooi vliegtuig, die 737, maar toch beslist niet zo spectaculair als een andere Boeing waarvan de bouw pas is begonnen: de 747, het grootste verkeersvliegtuig dat ooit gebouwd is. Bijna 500 passagiers zullen straks door deze 747 met 'n 1000 km per uur vervoerd kunnen worden. Het voordeel van deze luchtreuzen is, dat het vliegen er goedkoper door zal worden. Misschien kunnen we straks met zo'n 747 voor 600 gulden naar Amerika vliegen! Ook de luchtvracht wordt goedkoper en een bijkomstig voordeel is, dat men naar verhouding minder vliegers nodig heeft om een grote hoeveelheid passagiers te vervoeren.

Het paradepaardje van Boeing wordt overigens straks de 2047, een supersonisch straalverkeersvliegtuig dat met ruim tweemaal de geluidssnelheid in twee uur over de oceaan zal kunnen vliegen. Diverse Amerikaanse vliegtuigfabrieken hebben onlangs ontwerpen voor zo'n toestel gemaakt en kort geleden is de Boeing als het beste ontwerp uitgekozen.

De Boeing komt enkele jaren na de Frans-Engelse Concorde en de Russische Tupolev Tu-144 klaar, maar hij zal aanmerkelijk sneller zijn. Je ziet wel: de evolutie van de luchtvaart staat geen moment stil. Nog even stormachtig als in de beginjaren van de vliegerij gaat de ontwikkeling verder. En Boeing houdt die echt wel bij!

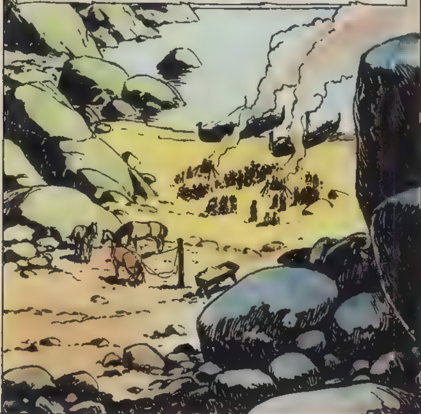
Uiterst links en boven. Boeing heeft diverse ontwerpen voor SST's gemaakt; twee daarvan zie je op deze tekeningen. Het toestel dat nu gebouwd zal worden, krijgt een verstelbare pijlvleugel, waarbij dus de pijlstand groter wordt naarmate sneller moet worden gevlogen. Fantastisch? Zeker, en toch zullen we over een paar jaar met deze vliegtuigen over de oceaan snellen! Die toekomst is zeer nabij!

Hiernaast: Zo zal de Boeing van de toekomst er uit zien, het eerste Amerikaanse supersonische straalverkeersvliegtuig dat ruim tweemaal sneller dan het geluid zal vliegen. Op de foto zie je een model op ware grootte, een zogenaamde „mock-up", De nieuwe Boeing wordt de SST genoemd, en dat staat voor „Supersonic Transport" Deze Boeing zal omstreeks 1974 op de luchtroutes komen en dan in ruim twee uur van New York naar Amsterdam vliegen. De KLM heeft er al drie „gereserveerd".

Geheel links: Het grootste verkeersvliegtuig waaraan ooit gebouwd is! Deze Boeing 747 zal bijna 500 passagiers kunnen meenemen in zijn enorme romp, waarin maar liefst 12 stoelen naast elkaar geplaatst worden, met twee gangpaden ertussendoor. Er zijn al 92 van deze luchtreuzen besteld en omstreeks 1970 kunnen we ze op de luchtroutes verwachten, vooral op die over de Atlantische Oceaan. In de luchtvaart wordt deze nieuwe Boeing de „Jumbo-Jet" genoemd. Wist je overigens dat intussen Lockheed al weer denkt over een nog veel groter vliegtuig, dat 1000 passagiers per vlucht kan meenemen...?

Hiernaast het nieuwste Boeing-vliegtuig dat zopas gevlogen heeft: de Boeing 737 Het is een tweemotorig straalverkeersvliegtuig waarbij de straalmotoren onder de vleugel zijn aangebracht. De Boeing 737 is een logische ontwikkeling uit de viermotorige 707 en de driemotorige 727. Hoewel de afmetingen van het nieuwe straalvliegtuig kleiner zijn, is de rompdoorsnede gelijk gebleven en dit betekent dus dat het toestel een naar verhouding dikke romp heeft: dus veel ruimte voor de passagiers.

ATHI EN DE VIKINGEN

GEEN TIJD TE VERLIEZEN. DE SAKSERS *MOETEN* GEWAARSCHUWD WORDEN. KOST WAT KOST...

VOORUIT, JONGEN! WEG VAN HIER!

TE VOET KUNNEN ZE ME NOOIT MEER INHALEN

DIE NACHT PASSEERT ATHI ONGEMERKT DE VIKINGEN, DIE BIJ KAMPVUREN VAN DE LANGE DAGMARS UITRUSTEN.

EN DE VOLGENDE OCHTEND ZIET HIJ DE VIKING-HOOFDMAN TERUGKEREN NAAR ZIJN MANNEN.
AHA. MAGRAM HEEFT HEM DE WEG GEWEZEN EN NU HAALT HIJ ZIJN MANNEN. MORGENAVOND STAAN ZE VOOR DE POORT.

GEWOONTEGETROUW IS DE BURCHTHEER MET ZIJN DOCHTER IN DE VROEGE OCHTEND UITGEREDEN

JONKVROUW MORENE!
ATHI!

UW GAST, HEER MAGRAM, IS EEN VERRADER. HIJ HELPT DE VIKINGEN, DIE UW BURCHT WILLEN OVERVALLEN..

MET MAGRAM ZAL IK PERSOONLIJK AFREKENEN!
NOG NIET! ATHI HEEFT EEN PLAN. LATEN WE EERST NAAR HEM LUISTEREN.

DIE AVOND ZIET MAGRAM VOLDAAN HOE ZIJN GASTHEER ZICH ARGELOOS TE RUSTE BEGEEFT.

HIJ WEET NIET DAT ATHI OP DAT MOMENT STIL EEN GROEP BOOGSCHUTTERS NAAR DE TRANSEN VOERT...

KIJK EENS!

STIL NADEREN DE VIKINGEN. REKENEND OP MAGRAMS HULP OM BINNEN TE KOMEN.

INDERDAAD SLUIPT MAGRAM MET ZIJN SCHILDKNAPEN DOOR DE BURCHT, OP WEG NAAR DE BINNENPLAATS...

HIJ VERMOEDT NIET DAT HIJ WORDT GADEGESLAGEN.

ZIJN SCHILDKNAPEN KUNNEN HEM NIET TIJDIG WAARSCHUWEN, ZO SNEL EN GERUISLOOS WORDEN ZE OVERROMPELD..

OPEN DE POORT, MANNEN VLUG!

WAT?! JULLIE?
GEEF JE OVER, MAGRAM. ANDERS..

OP DE TRANSEN BESLUIT MEN DE VIJAND, DIE BUITEN IN HET DONKER OP DE LOER GEEFT, WAT LICHT TE GEVEN...

DE VIKINGEN REKENEN DAAR HELEMAAL NIET OP...

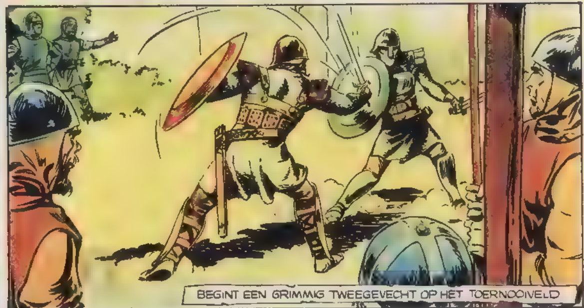

EN OP WAT DAN VOLGT, NOG MINDER.

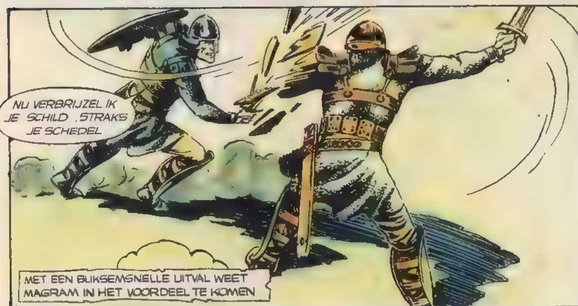

VLUCHT!!

NU HEB IK TIJD VOOR MAGRAM. BRENG HEM NAAR DE RAADSKAMER!

IK BEN EEN EDEL-MAN. IK HEB RECHT OP EEN *DUEL*!
UITSTEKEND! MORGENOCHTEND ZUL-LEN WIJ OP LEVEN EN DOOD STRIJDEN!...

EN DE VOLGENDE OCHTEND.

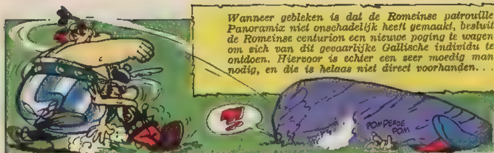

BEGINT EEN GRIMMIG TWEEGEVECHT OP HET TOERNOOIVELD

NU VERBRIJZEL IK JE SCHILD. STRAKS JE SCHEDEL
MET EEN BLIKSEMSNELLE UITVAL WEET MAGRAM IN HET VOORDEEL TE KOMEN

MAAR *WOEDE* STAALT DE ARMEN VAN DE BURCHTHEER.
JE HEBT DE DOOD VERDIEND, VERRADER!

IN HET VERSCHRIKKELIJKE GEVECHT DAT VOLGT, DELFT MAGRAM HET ONDERSPIT...
HET RECHT WAS AAN MIJN KANT; GOD HEEFT MIJ BIJGESTAAN!.....

ZONDER JOU, ATHI, WAREN DE VIKINGEN HIER NU HEER EN MEESTER. HOE KAN IK JE BELONEN?
IK BEN AL GENOEG BELOOND, HEER. MET MAGRAM HAD IK NOG EEN APPELTJE TE SCH LLEN.
EINDE

Wanneer gebleken is dat de Romeinse patrouille Panoramix niet onschadelijk heeft gemaakt, besluit de Romeinse centurion een nieuwe poging te wagen om zich van dit gevaarlijke Gallische individu te ontdoen. Hiervoor is echter een zeer moedig man nodig, en die is helaas niet direct voorhanden...
POMPERDE POM

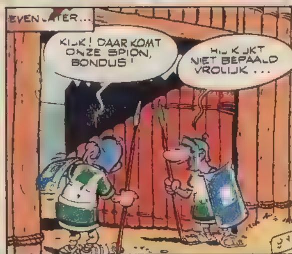
Asterix

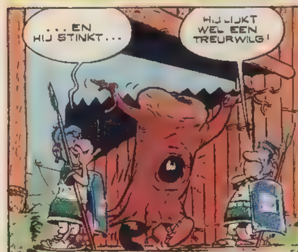

DULCE ET DECORUM EST PRO PATRIA MORI! *
MIJN GEDULD IS OP!!! IK WAARSCHUW JE! IK STA VAN WOEDE TE KOKEN!
MOETEN ER EIGENLIJK NIET WAT KRUIDEN BIJ?
* 'T S ZOET EN GOED TE STERVEN VOOR HET VADERLAND.

KOM JE NOG OF HOE ZIT DAT?!
IK BIJNA! IK BEN NOG NIET KLAAR...

DOE MAAR NIET ZO AANGEBRAND! IK KOM ER AL AAN, MAAR ONDER PROTEST!!!

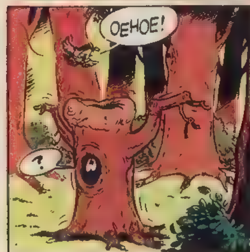

IK BEWONDER JE SPONTANE HELDHAFTIGHEID! JE GAAT DE GALLIERS BESPIONEREN... GOED GECAMOUFLEERD, ZODAT ER GEEN GEVAAR BIJ IS!!!

EVEN LATER...
KIJK! DAAR KOMT ONZE SPION, BONDUS!
HIJ KIJKT NIET BEPAALD VROLIJK...

... EN HIJ STINKT...
HIJ LIJKT WEL EEN TREURWILG!

HIHIHIHOO! HAHAHA!!
KNURFTEN!

EN ZO BEREIKT ONZE WAKKERE "SPION" HET WOUD...
PFF! NU BEN IK WEL DICHT GENOEG BIJ DIE GALLIERS... IK PLANT ME HIER MAAR ERGENS NEER...

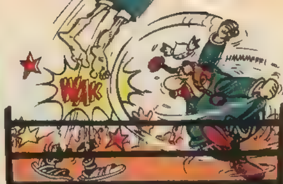

OEHOE!
?

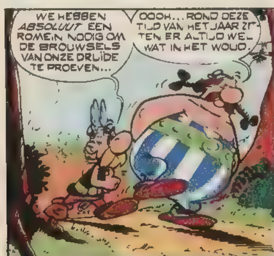

SCHEER JE WEG, SMERIG BEEST! VORT! WEG WEZEN OEHOE!
OEH!?!

OEHOE!
OEHOE! EEN BOOM DIE MIJN TAAL SPREEKT! ZOIETS HEB IK NOG NOOIT MEEGEMAAKT... IK BLIJF HIER MAAR ALTIJD WONEN! ALTIJD!

TEKENINGEN: UDERZO   TEKST: GOSCINNY

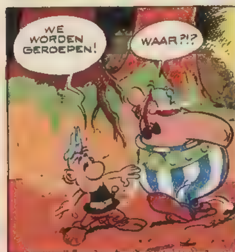
en de kampioen

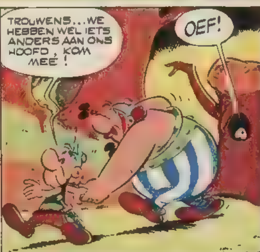

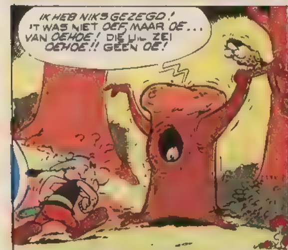

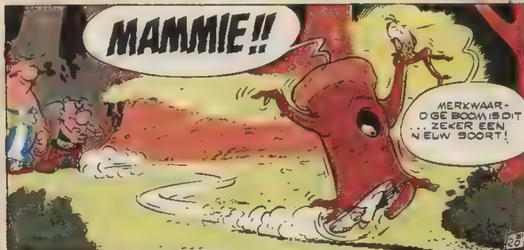

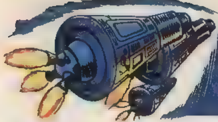

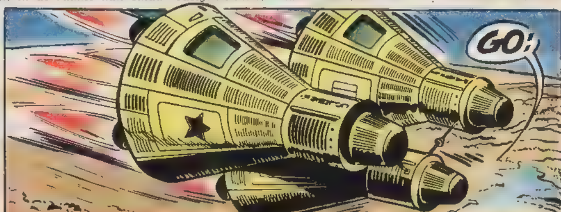
WORDT VERVOLGD

DE 3 KOSMONAUTEN

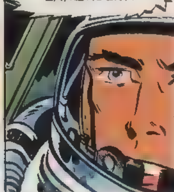
De drie afzonderlyk gelanceerde raketten zyn in de ruimte aan elkaar vastgek[illegible] naar de aarde kan beginnen

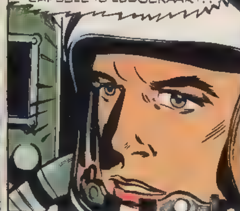

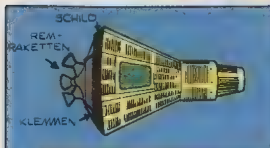

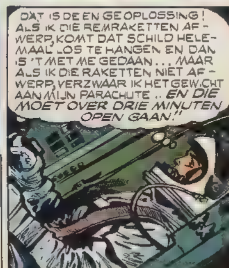

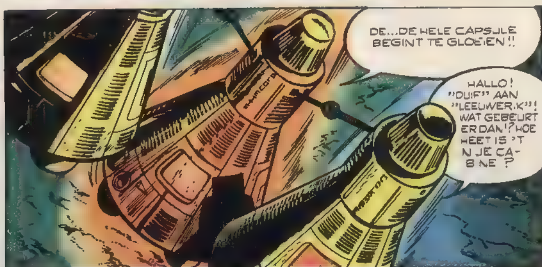

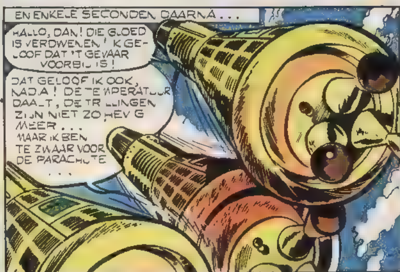

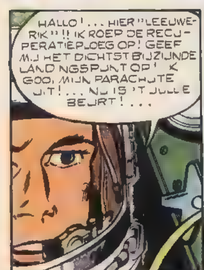

1967 Editions Lombard

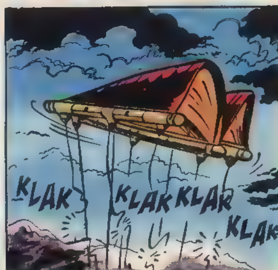

WORDT VERVOLGD

Glad en geluidloos stroomde de rivier voort - even onbewogen als het gelaat van de oude man

LOUTER BELEEFDHEID

door Tim Maran

illustratie van Khing

We zaten al dagen in de *paja* van Centraal-Borneo, op patrouille naar het Lawangangebied.

De paja is het moerasoerwoud — bijna onbeschrijflijk. Hoog, klam en groenduister als een eindeloze graftombe omsloot ons het oerwoud. Alleen boven de wildpaden en rivieren liet het slordige flarden van de hemel open. Voor de rest zat alles potdicht: één verwarrende, roerloze massa van natte boomstammen, ontzaglijke bladermassa's, mosgordijnen, lianen, struiken, rietbossen. Alleen het kapmes en het kompas konden je erdoorheen helpen. En dan was er de modder. Onafgebroken waadden wij, tot de heupen dikwijls, door het zwarte modderwater, dat dikke walmen van rotting en bederf opzond. De verkenners moesten met lange stokken voor zich uit porren om niet tot de nek in onzichtbare putten te verdwijnen. Wolken *agags* (microscopisch kleine bosvliegjes), muskieten en bloedzuigers kleefden aan ons. En verstikkend als een stoombad was de atmosfeer. Moeizaam en hijgend werkten wij ons over omgevallen boomstammen, de modder zoog aan onze benen: een dunne sliert soldaten, zonder verbinding met de buitenwereld, geheel op zichzelf aangewezen.

Nou, na een paar dagen zit al die modder je tot de strot. We hadden nog geen plekje droge grond gevonden. De nachten brachten we zittend op een omgevallen boomstam door, geteisterd door allerlei ongedierte. Op dergelijke boomstammen bouwden we ook onze primitieve vuurtjes, maar we kregen de rijst voor onze maaltijden niet gaar en het water voor de koffie niet aan de kook.

Dag en nacht waren onze voeten en benen kletsnat. We zouden van geluk mogen spreken als we er niet de beruchte bosschimmel van overhielden — de ellendige huidziekte die het hele vleesweefsel aanvreet.

Normaliter ga je in dat gebied in prauwen over de rivier op patrouille; het is, ook voor de bevolking, het enige communicatiemiddel. Maar ditmaal was het anders: wij moesten onopgemerkt, vanuit een richting vanwaar niemand ons verwachtte, het gebied binnendringen. Vandaar de doorsteek dwars door de paja.

Nou, we hebben het geweten! En we verloren bovendien een volle dag toen we een hele zwerm zwarte bijen op ons kregen. Die zwarte *tawons*, groot als een mannenduim, zijn de ergste vijand die je in de wildernis kunt tegenkomen. Door het minste of geringste raken ze van de kook en er bestaat niets angstwekkenders dan plotseling zo'n zwerm, donker en massaal als een onweerswolk, op je af te zien stormen met een geluid als van een loeiende straaljager. Tegen zo'n aanval is niets bestand. Het enige dat je kunt doen, is je lukraak in het water werpen en daarbij je hoed van je af slingeren, liefst op stromend water, waar hij op blijft dobberen. Ben je, onder water, onbereikbaar voor de tawons, dan koelen zij hun woede op die hoeden.

Dat deden we die keer dan ook prompt. Maar geen man ontkwam aan tenminste enkele steken. En één onzer, die niet zo gauw diep genoeg water kon vinden, kreeg er zelfs een hele lading. Toen de bijen weer verdwenen waren en wij als verslagen modderpoppen overeind krabbelden, was er van verder gaan geen sprake. We beschikten niet over pincetten om de angels, die je duidelijk kon zien zitten in de snel aanzwellende bulten, eruit te halen. Vooral die man, die zo te grazen was genomen, was er slecht aan toe. Binnen het uur had hij hoge koortsen. Hij was niet om áán te zien, volkomen onherkenbaar met zijn knoesten en bulten; zijn ogen zaten potdicht, zijn lippen waren driemaal zo dik als normaal. Hij kermde van pijn en verloor meermalen het bewustzijn. En daar sta je volslagen machteloos bij.

Maar gelukkig overleefde de man het en moeizaam, wadend door de modder, hakend in de muren van groen, trokken wij strompelend verder door het eindeloze oerwoud, achter het trillende kompasnaaldje aan, dat idioot koppig voor zich uit wees.

En toen, opeens, dunde de verschrikkelijke begroeiing uit en de verkenners wenkten verheugd: een open plek, en *dróóg* zowaar, aan een rivier! Op zulke ogenblikken overvalt je een van de heerlijkste gewaarwordingen van het leven: je hebt het gevoel alsof je uit de een of andere onzegbare catastrofe gered bent. Al je reservebronnen van kracht en zelfs van levensvreugde stromen weer vol, alles wat je achter de rug hebt valt van je af en is alleen nog maar een herinnering, waar je om kunt lachen en later zelfs met een soort heimwee aan terugdenken, omdat het een krachtmeting met de wildernis is geweest, waarbij je je een MAN hebt kunnen tonen. Alle dingen die je moet overwinnen, zijn de moeite waard.

We betraden de open, droge plek aan de rivier. Het was laat in de namiddag, de zon was al uit de hemel, in de *oetan* (het oerwoud) kraaiden boshaantjes.

Op de open plek stond één paalhuis. Blauwige rook zeefde door het rieten dak. Een oude man met een gezicht als verfrommeld pakpapier, kwam de trap af, stomverwonderd om dit onverwachte bezoek. Een magere hond blafte als gek geworden, met paniek in de ogen en de staart tussen de uitgemergelde achterschonken. Wij lachten en met uitgestoken hand liep ik op de oude Dajak toe.

Een ervaren troep heeft geen bevelen nodig. Uit zichzelf betrokken wachten hun post, nadat zij hun uitrusting hadden afgegooid. De anderen gingen aan de slag om het bivak op te zetten. Het was in de droge tijd, dus regen hadden we niet te verwachten en we zouden onder de blote hemel slapen. Natuurlijk bood de oude Dajak ons de gastvrijheid van zijn huis, maar je valt de mensen liever niet lastig; bovendien roken we op tien meter afstand reeds de stank van wandluizen. Al gauw steeg de rook op uit het lustig vlammende kampvuur, waar we onze kletsnatte jungleschoenen bij te drogen legden. De rijst werd opgezet en een grote pan water voor de koffie. Wij ontdeden ons met onbeschrijflijke lustgevoelens van onze doorgemodderde kledingstukken en liepen er blootsvoets, alleen in onderbroek gehuld, bij. Er werd weer gelachen, grappen vlogen over en weer. Met onze smerige kleren in de hand liepen wij op de rivier toe om ze uit te wassen en daarna bij het vuur te hangen.

In de rivier was een wrakke steiger uitgebouwd, op de oever lag een prauw te drogen. Een visnet hing aan staken te drogen. Weldadig stroomde het modderbruine, koele water om onze benen en handen. En opeens voelde ik, hoe ik over het hele lijf jeukte en brandde van vuil. Op zulke ogenblikken walg je bijna van jezelf.

Het was of de man naast mij mijn gevoelens raadde. „Zullen we een duik nemen?" vroeg hij.

Ik antwoordde niet eens — ik liet mij zó van de steiger in het lokkende, koele nat glijden. De oever liep hier steil af en de rivier was diep en vrijwel zonder stroom. Ah, er bestaan geen woorden voor de weldaad die water je kan schenken als je doodmoe en vuil bent! Aan alle kanten doken de soldaten mij na, hun gelach en het gespat van water kaatsten tegen de hoge, donkerende muren van het oerwoud. Genietend kantelde ik mij op de rug en liet mij door de trage stroom meedrijven. De koelte van het water drong mij door alle vezels en zenuwtoppen, het droeg en liefkoosde mij als zachte handen. Het leven was ruimschoots het leven waard!

Wij baadden ons in de rivier en zwommen tot het te donker werd om nog iets te kunnen zien.

Al die tijd zat de oude Dajak met zijn gekreukte gezicht gehurkt op de steiger toe te kijken. Hij zei geen stom woord, maar ik had zo het idee dat hij er zorgelijk en zenuwachtig uit zag. Aan zulke dingen schenk je evenwel geen aandacht als jijzelf in een patent humeur verkeert.

Goed — eindelijk klauterde ik terug op de oever. Een herboren mens. Met de natte was in de hand kuierde ik terug naar het kampvuur. Onze kok had bij de Dajaks verse vis en drie kippen gekocht, verrukkelijke geuren dreven me tegemoet om het leven te vervolmaken. Maar toch — en tóch. . . Aarzelend bleef ik staan, snuffelend in de lucht.

„O, ruikt u het ook?" vroeg de kok met een zijdelingse blik naar mij.

Ik knikte. „Hemel, er ligt hier in de buurt een kadaver te rotten. . ."

Ik liep op de oude Dajak toe. Ik kende slechts enkele woorden van zijn dialect en hij was ook niet bepaald een kampioen in het Maleis, maar met aanvullende gebaren begrepen wij elkaar deksels goed.

„Verduiveld, ouwe, wat stinkt daar zo in de oetan?"

„Dat, toean, is mijn dochter. . ."

„Jouw dochter????. . ."

Een trieste hoofdknik. „Zij werd eergisteren, toen zij de was deed op de steiger, door een krokodil gegrepen. Wij konden haar lichaam redden, maar zij was al dood. Volgens ons gebruik legden wij haar op een baar in een boomtop voor de roofvogels."

Weer rook ik de afschuwelijke stank en ik kokhalsde. „Uw dochter, vriend?" — Maar plotseling zigzagde er roodgloeiend een alarmerende gedachte door mij heen. „*Maar zitten er dan krokodillen in de rivier?*"

Hij knikte en strekte de armen hulpeloos uit. „Honderden — dúizenden!"

Opeens werden mijn knieën slap. Ik zag ons weer zorgeloos zwemmen en poedelen in het water. Een heftige woede zwol in mij aan.

„Maar drommels nog toe, waarom heb je het ons niet gezegd dat er krokodillen in de rivier zitten?"

Hij keek mij helemaal gekreukt aan. „Maar daar had u mij toch niet naar gevraagd, toean?" Hij zei verwijtend: „Het is erg onbeleefd om dingen te zeggen waar niet naar is gevraagd."

ZORRO
DE ONGRIJPBARE
IK... IK BEGRIJP ER NIKS VAN... WAAROM ZIT U HIER, DON DIEGO?

DE COMMANDANT HOUDT DON DIEGO GEVANGEN, OMDAT HIJ VERMOEDT DAT HIJ DE WARE ZORRO IS! ALS DE GEMASKERDE NIET KOMT OPDAGEN OM DON DIEGO TE VERLOSSEN, IS HET BEWIJS GELEVERD DAT DE ONGRIJPBARE DEZE KEER WERKELIJK IN DE MACHT VAN DE COMMANDANT IS ..
WAAROM? OM TE KIJKEN WAT ER GEBEURT. MAAR ER GEBEURT NIETS, WANT WIE IS ZORRO? ... DON DIEGO!!

HA HA! DAT IS TOCH AL TE DOL! DAT GELOOFT U ZELF NIET... MAAR IK BEGRIJP 'T AL... DON DIEGO IS LOKAAS, HÈ ?

PFF!
PRECIES! WE WACHTEN GEWOON AF, HÈ, DON DIEGO!?... ALS ZORRO KOMT OM JE TE BEVRIJDEN.. MAG JE ERUIT... TOCH DOODEENVOUDIG, NIET ?

DIE NACHT SLUIPT EEN DONKERE GEDAANTE NAAR DE MUUR VAN DE CUARTEL...

... HET IS BERNARDO

EVEN LATER..

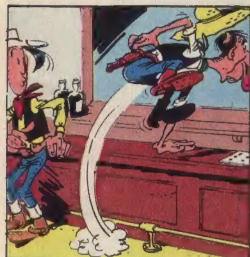

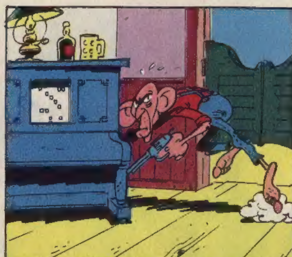

WORDT VERVOLGD

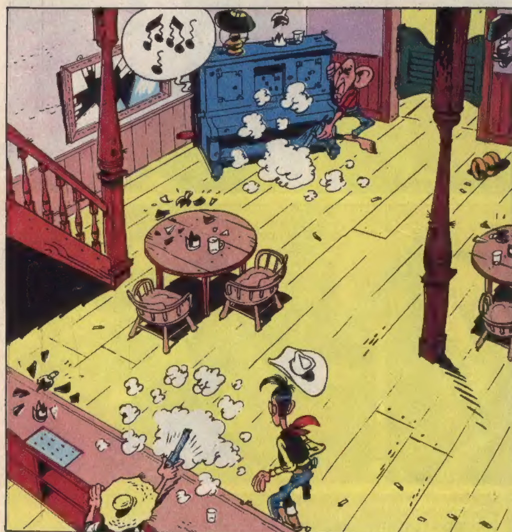
LUCKY LUKE

RIVALEN

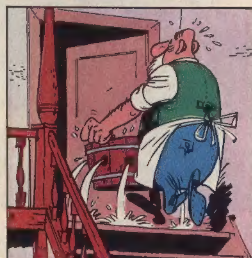

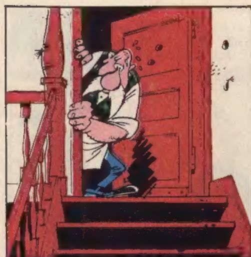

IN PAINFUL GULCH

Lucky Luke wordt op vreemde manier ontvangen in Painful Gulch! Het ziet ernaar uit dat zijn hulp hard nodig is om een vete te beslechten.

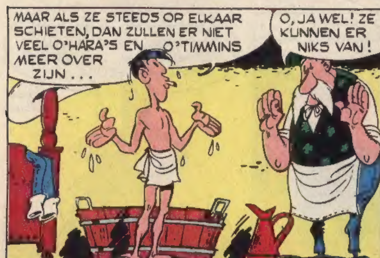

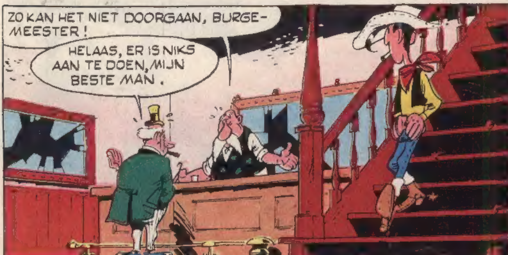

DOOR MORRIS

RIVALEN IN PAINFUL GULCH

WORDT VERVOLGD